

[Undervisnings- og forskningsministeren]

ind i fremtiden, og det kræver jo en lovhjemmel, for det betyder, at skolens ledelse i så tilfælde også skal kunne træffe beslutning om andet end det, der vedrører skolens børn.

Med hensyn til det faglige indhold er jeg enig i, at skolen skal have mulighed for at opdele stoffet i bredere fagområder. Vi har i den skitse, regeringen har sendt til høring, gruppetret fagene på en ny måde for at yde fuld anerkendelse for, at der er visse fag, der hænger lidt mere sammen end andre. Der er visse fag, der så at sige tilhører en fælles dimension.

Det skal naturligvis være muligt at samarbejde tværfagligt mellem fag, men jeg vil på den anden side advare imod, at man trækker et sådant samarbejde ned over hovedet på skolerne og lærerne. Det bliver nemlig kun godt, hvis den enkelte lærer går ind for det og har en idé med det. Men Det Radikale Venstre ønsker det jo heller ikke trukket ned over nogen, man ser det netop som en mulighed, og så vidt er jeg altså enig.

Jeg er også enig i, at vi bør forsøge at styrke de praktisk/musiske elementer i skolen, og det ville være dejligt at gøre sådanne elementer obligatoriske på alle klassetrin. Vi er lidt mere beskedne i regeringen, idet vi har sagt i vores skitse, at faget musik bør udstrækkes til endnu et klassetrin. Vi er helt åbne over for også derudover at styrke det praktisk/musiske.

Jeg synes, det er glædeligt at se, hvor mange steder det har været muligt at inddrage det, der foregår i fritiden, så det ikke står som en modsætning til skolens arbejde, men som noget, som skolens arbejde leder frem til. Det har der været gjort forsøg med under folkeskolens udviklingsprogram, og jeg har talt med elever, der har været i gang med det, og som er glade for det. Så når vi taler om det praktisk/musiske, skal vi nok også tænke på det, der foregår efter skoletid.

Skolen skal være for alle, også for de bogligt svage. Vi skal blive dygtigere til at differentiere undervisningen. Vi skal blive dygtigere til at anvende edb-teknologi, som rummer så rige muligheder for at kompensere for menneskelige svagheder på dette punkt, ligesom når det gælder andre former for handicap og skrøbeligheder. På dette brede felt er vi ikke gode nok, det er helt klart. Jeg synes ikke, der er nogen, der er kommet med de vises sten, men at der skal arbejdes med det, er så evig rigtigt.

Jeg synes i øvrigt, at hr. Ole Vig Jensen næsten er for beskeden, når han ikke gør mere ud af den omstændighed, at han selv som kulturminister jo tog nogle initiativer for de bogligt svage: efterskoler, som især sigter på bogligt svage elever, og som jo betyder et meget værdifuldt tilskud til de skoletilbud, vi havde i forvejen.

Jeg er enig i, at der skal udvikles interne prøver – det er regeringen helt indstillet på – og jeg er glad for, at Det Radikale Venstre klart slår fast, at der også skal være afsluttende prøver. Som sagt har vi den 3. februar en konference; lad os forsøge, om den kan bidrage til, at vi kommer op af skyttegravene omkring prøverne. Vi har i regeringen intet ønske om at sortere eller stemple elever ved hjælp af prøver og karakterer, men vi har et inderligt ønske om, at man i skolen som alle andre steder nøje vurderer, om man når de mål, man sætter sig, og sikrer, at der stilles krav, der er så tilpas for den enkelte elev, at de skubber eleven så langt frem, som den pågældende kan nå. Det er det, vi ønsker med det.

Jeg tror, der er ret stor enighed med hensyn til formålet; skulle vi så ikke også kunne blive enige med hensyn til midlet? Jeg beder om forståelse for, at regeringen ikke opgiver de midler, vi har, før vi er sikre på, at vi har nogle, der er bedre. Det er næsten ligesom debatten om karakterskalaen. Jeg er åben over for alle nye karakterskalaer, jeg har bare ikke hørt om en eneste, som var interessant, fordi de alle sammen ender med at have fra 10 til 13 trin. Det har de også i alle andre lande. Jeg tror, det hører med til tilværelsen, at karakterskalaer altid vil blive sådan.

Jeg er enig i, at skolebiblioteket bør udvikle sig til et informationscenter – jeg kan dog bedre lide at tale om skolebiblioteksfunktionen, for der findes jo forskellige placeringer af skoler i forhold til folkebiblioteker, og jeg har nu altid syntes, at det var et mål i sig selv at få eleverne hen på folkebiblioteket, så vidt det er muligt. Naturligvis skal der være en skolebiblioteksfunktion, men den kan etableres på flere forskellige måder. Det er også rigtigt, at ny teknologi skal indgå i det moderne skolebibliotek, og her er der heldigvis rige muligheder.

Klasselærersfunktionen er overordentlig vigtig. Den skal drøftes sammen med spørgsmålet om klassens time. Vi har alle respekt for vigtig-